

Arrest

nr. 147 653 van 12 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 2 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 december 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Mr. K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 september 2014 dient de verzoekende partij die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van echtgenoot van G.M.

Op 19 december 2014, met kennisgeving op 14 januari 2015, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), waarvan de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift de beslissing tot

weigering van verblijf van meer dan drie maanden aanvecht. De beslissing van 19 december 2014 luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.09.2014 werd ingediend door:

Naam: A. (...)

Voornaam: E. (...)

Nationaliteit: Oekraïne

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Yerevan

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Op 16.09.2014 werd op basis van artikel 40 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot vestiging ingediend door dhr. A.E. (...), geboren op (...) te Yerevan (Armenië).

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat werd afgesloten op 21.08.2013 met mevr. M.G. (...), geboren op (...) te Menen.

Als bewijs van dit huwelijk werd een huwelijksakte voorgelegd, opgesteld te Armenië.

Op 16.09.2014 werd een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie afgeleverd.

Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings M. M. in zijn schrijven dd. 15.09.2014 het volgende meldt:

Bij huwelijken afgesloten in het buitenland zijn de regels van het internationale privaatrecht, vervat in de IPR-codex, van toepassing. Deze zijn:

- 1. Een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand kan slechts worden vermeld op de kant van een akte van de burgerlijke stand, worden overgeschreven in een register van de burgerlijke stand of als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingeregister of een wachtregister, na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27,§1 IPR-codex (art 31§1 IPR-codex);*
- 2. Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex (art 27§1 IPR-codex);*
- 3. Art. 18 IPR-codex, voorziet in de mogelijkheid geen rekening te houden met feiten en handelingen die werden gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het Belgische recht (=wetsontduiking);*

De artikelen 21 en 27 IPR-codex beschouwen daarenboven als strijdig met de Belgische openbare orde elke huwelijksvoltrekking waarvan uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens 1 van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van de gehuwde.

Ten slotte schrijft artikel 30 IPR-codex voor dat een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of gedeeltelijk in origineel of bij afschrift te worden voorgelegd.

Het huwelijk is een vormgebonden overeenkomst waardoor twee partners toetreden tot een wettelijke regeling en zo een gebonden levenslang gewilde leefgemeenschap doen ontstaan. Er dient dus onderzocht te worden of het afgesloten huwelijk tussen M.G. (...) en A.E. (...) voldoet aan deze bij wet gestelde vereiste.

Het is duidelijk dat een levenslang gewilde leefgemeenschap tussen twee mensen een uiterst ernstige aangelegenheid is, die verregaande wettelijk consequenties heeft en dus duidelijk verschilt van een samenlevingscontract of het gewoon samenwonen.

Er mag dan ook van uitgegaan worden dat aanstaande huwelijkspartners nopens het afsluiten van een huwelijk zich onder meer goed zullen beraden, de tijd nemen om mekaar echt te leren kennen en dit juist allemaal om de gewenste duurzame levensgemeenschap te vormen en te doen slagen. in casu werd dit duidelijk niet gedaan, integendeel.

1. Betrokkenen zijn wel heel snel overgegaan tot het sluiten van een huwelijk. Het eerste contact via internet da- teert, al naargelang de verklaring, van maart 2014 dan wel van mei 2013 waarna betrokkenen reeds op 21.08.2013 in het huwelijksbootje treden. Dit is in het uiterste geval amper 5 maanden na hun eerste online contact. Bovendien stelt meneer dat de huwelijksbeslissing werd genomen nog voor ze mekaar een eerste maal fysiek hadden ontmoet!

2. Betrokkenen slagen er niet in gelijklopende verklaringen af te leggen omtrent belangrijke zaken in hun leven:

Volgens mijnheer hebben ze mekaar voor het eerst online ontmoet in mei 2013, volgens mevrouw was dat in maart 2013;

Mijnheer stelt dat mevrouw van bij haar aankomst in juli 2013 tot haar vertrek bij hem heeft gelogeed. De vriendin van M.G. (...) zouden zij slechts eenmaal gezien hebben, terwijl zij stelt dat ze bij haar vriendin heeft gelogeed, en mijnheer op zijn appartement verbleef.

Volgens mijnheer waren de enige aanwezigen op hun huwelijk zijn vriend D.Z. (...) en diens partner N. (...). Volgens mevrouw was ook haar vriendin aanwezig;

Volgens mijnheer hebben ze de bewuste vriend van mevrouw slechts eenmaal ontmoet in de volledige periode terwijl mevrouw stelt dat ze bij haar heeft gelogeed en dat ze aanwezig was op hun huwelijks-voltrekking. Het is onduidelijk hoe het mogelijk is dat betrokkenen elkaar in die mate tegenspreken met betrekking tot een feitelijkheid, die niet voor discussie vatbaar is.

Volgens mijnheer was mevrouw haar doel van de reis naar Kiev het afsluiten van een huwelijk met hem en in ondergeschikte orde haar vriendin bezoeken. De reden daarvoor zou gelegen zijn in het feit dat de vader van M.G. (...) niet akkoord ging met het feit dat zij elkaar zouden ontmoeten, laat staan in het huwelijk treden. .. Dit impliceert dat het huwelijksaanzoek gebeurde voor mevrouw naar Kiev vertrok. Mevrouw daarentegen beweert dat het huwelijk pas besproken werd eenmaal zij was aangekomen in Kiev;

3. Mijn ambt stelt vast dat mevrouw niet weet in welke stad of dorp het huwelijk werd voltrokken;

4. Tot slot speelt mijnheer zijn verblijfsstatuut in zijn nadeel. Hij verklaart met een Pools toeristenvisum naar België te zijn gekomen omdat dit de gemakkelijkste manier was. Dit impliceert dat mijnheer bewust en wetens en willens de administratieve procedures voor visa in België heeft omzeild enkel en alleen om in België te geraken;

Uit het geheel van voormelde omstandigheden en gegevens blijkt dat de intenties van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht zijn tot het totstandkomen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Er is een combinatie van verschillende factoren aanwezig, die samengenomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens opleveren.

Gelet op de strijdigheid met de Belgische openbare orde, aangezien de combinatie van de onderzoeksresultaten en het geheel van omstandigheden aantonen dat de intentie van minstens één van de betrokkenen kennelijk niet gericht is op het tot standbrengen van een duurzame

levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde, adviseert mijn ambt dan ook geen rechtsgevolgen te verlenen aan het afgesloten huwelijk tussen M.G. (...) en A.E. (...).

Op basis van het voorgaande weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen dhr. A.E. (...) en mevr. M.G. (...) afgesloten huwelijk te erkennen in België. De aanvraag tot vestiging wordt derhalve geweigerd aangezien de wetsontduiking zoals voorzien in artikel 18 van het wetboek IPR een geval van manifeste fraude is.

Met betrekking tot de weigering tot erkenning van de geldigheid van de akte kan door middel van een eenzijdig verzoekschrift een beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig artikel 23 van het wetboek IPR. Het beroep moet overeenkomstig de in artikelen 1025 tot 1034 van het gerechtelijk wetboek bedoelde procedure worden ingediend.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981."

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, zoals dit gold op het ogenblik van het opvragen en indienen van de synthesesemorie in deze zaak, luidde als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1(,§ 1)1;

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

In het vernietigde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 107 936 van 2 augustus 2013 werd vastgesteld dat geen wetsconforme syntheseseminarie werd ingediend omdat de verzoekende partij integraal de middelen uit het verzoekschrift herneemt en ze niet samenvat zoals voorzien in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

In het arrest van de Raad van State nr. 228.975 van 30 oktober 2014, dat dit arrest vernietigt, wordt gesteld dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de syntheseseminarie. De Raad van State verduidelijkt dat, als een verzoekende partij wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, hij een syntheseseminarie kan indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoekende partij tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat.

De Raad van State vervolgt dat uit de syntheseseminarie in deze zaak blijkt dat de herhaling van de middelen wordt aangevuld met een repliek op de nota. Hij verduidelijkt dat het aan de feitenrechter toekomt om te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota te worden beschouwd.

Bijgevolg dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te onderzoeken of de in de syntheseseminarie weergegeven repliek op de nota, kan beschouwd worden als een werkelijke repliek op de nota. Dit is een feitenkwesitie die geval per geval dient te worden bekeken.

2.2. In casu bevat de syntheseseminarie van de verzoekende partij, die 17 pagina's telt, een herneming van het middel zoals aangevoerd in het initieel verzoekschrift. Daarnaast worden enkele zinnen toegevoegd. Op pagina 5 van de syntheseseminarie worden volgende zinnen en zinssneden toegevoegd: *“Dat ter zelfdertijd de motiverinsverplichtin en de zorgvuldigheidsverplichting kunnen worden opgeworpen (Cfr. Rvst. VAN DEN HEUVEL nr. 790355 van 18 maart 1999).”* en *“daar waar de naam M. (...) slechts twee keer voorkomt in de bestreden akte en Armenië als plaats van huwelijk, de geboorteplaats is waar beide echtelieden geboren zijn, maakt dat een dergelijke driedubbele materiële vergissing niet kan voorgehouden worden”* en *“-ongeacht of zelfs door de Dienst Vreemdelingenzake voorgehouden materiële vergissingen per imposibele quod non kunnen weerhouden worden”*. Op pagina 7 van de syntheseseminarie wordt volgende toevoeging gedaan die niet terug te vinden is in het verzoekschrift: *“waardoor aldus aangegeven wordt dat de bestreden beslissing alle wetten van het Belgische volk schendt, hetgeen een eindeloze reeks is die zelfs in het kader van vele duizenden bladzijden niet kan worden opgegeven, zo men trouwens al die formele en materiële wetten al per impossible quod non zou kunnen opsporen binnen de beroepstermijn, daar waar de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel kan berusten op artikel 27 van het IPR, in de beroepsakte wel degelijk geciteerd.”* Op pagina 14 van de syntheseseminarie wordt de zin *“Dat trouwens de naam van de plaats “Hmelnjtski” objectief gezien onuitsprekelijk is en niet te onthouden”* toegevoegd. Op pagina 17 van de syntheseseminarie wordt tenslotte toegevoegd *“dat in zoverre de rechtbank zou oordelen dat het huwelijk zou dienen erkend te worden de bestreden beslissing motivering en grondslag mist”*.

Dergelijke algemene beschouwingen kunnen echter niet worden aanzien als een volwaardige, werkelijke repliek op de nota. Bovendien stelde de verzoekende partij, door de voorzitter ter terechtzitting ambtshalve gewezen op de mogelijke toepassing van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet gezien de syntheseseminarie niet wetsconform overkomt bij gebrek aan samenvatting van het verzoekschrift en het ontbreken van een werkelijke repliek op de nota, zich te gedragen naar de wijsheid.

2.3. De verzoekende partij heeft gelet op het voorgaande geen wetsconforme syntheseseminarie ingediend. Bijgevolg dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN